

കരളിന്റെ കാരളം

കെ. തരവായി, P. U. C.

ശിമലേ! കരളിന്റെ
 കാരളം കുറിക്കട്ടെ
 മാമകഹൃദയത്തിൽ
 തൂലികയിറക്കി ഞാൻ,
 നാട്ടുനീതികൾക്കെതി-
 രായൊരിക്കലും നമ്മൾ
 കൂട്ടുകൂടരുതത്രെ!
 നീളുന്നു നിഷേധങ്ങൾ!
 പരമാണവിൽ നിന്നും
 പ്രപഞ്ചത്തോളം പിന്തി-
 ച്ചരിയ സയൻസിന്റെ
 ദീപ്തവേദിയിലൂടെ,
 ഉന്നത സംസ്കാരത്തിൻ
 ഞാണൊലി മുഴക്കിക്കൊ-
 ണിന്നിലൂടെ സൂതം
 മനുഷ്യൻ വളരുമ്പോൾ

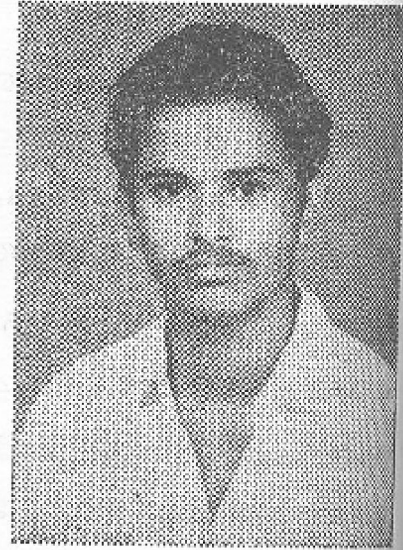
ഇന്നലെപ്പഴകിയൊ-
 രാചാരമയ്ക്കുംകേൾ-
 ക്കൊന്നിനും സാധിക്കില്ല
 നമ്മളെയകരവൻ.
 നിമ്ബസ്നേഹത്തിന്റെ
 പൊന്നോടകുഴലൂതം
 നമ്മളിൽ ജീവിക്കുന്നീ
 പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും!
 പുതിയോരുഷസ്സിന്റെ
 തേരുകൾ വലിച്ചെത്തും
 കുതിരക്കളമ്പടി
 കേട്ടുവോ കിഴക്കിനും!
 അതിലൂടെതിധീര-
 മണയും തലമുറ-
 യ്ക്കുയിരു,മുമ്പേപ്പവു
 നമ്മളിൽ ലഭിക്കുന്നു!
 പുതിയോരുഷസ്സിന്റെ
 തേരുകൾ വലിച്ചെത്തും
 പുളകത്തിമപ്പുറം-
 രാവെള്ളക്കുതിരകൾ!
 അവയെത്തട്ടുക്കുവാൻ
 സാധ്യമല്ല,വമേന്മ
 ലവകാശത്തിൻ മുദ്ര-
 വാക്യങ്ങൾ മുഴക്കുന്നു.

നിമ്ലസ്സേഹത്തിൻ്റെ
നിർവൃതി പൂത്തുള്ളൊരാ
നീച്ചാണവനികയിൽ
നമ്മളൊക്കെയും തുല്യം.
ജാതിയും മതവുമി-
ല്ലവിടെ പണത്തിൻ്റെ-
യാധിപത്യവുമില്ല
മനുഷ്യനവൻ മാത്രം.... !!
നീതിക്കു്, പണമുള്ളൊർ
നിമ്മിച്ച നീതിക്കി,ങ്ങ

ഗീതികൾ പാടില്ലാതും
കാൺമുഞ്ഞാനാസപഗ്ഗത്തെ
കാമലേ, പേടിയ്ക്കാതെ
പതറാതവിടേയ്ക്കു
നാമടിവെച്ചെത്തുക
നീങ്ങട്ടെ നിഷേധങ്ങൾ
ജീവിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കും
സ്നേഹിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കും
ഭൂമിയിൽ; മനുഷ്യൻ്റെ
നീതിയാണെന്നിരിക്കിപ്പോ!!

കർത്തവ്യം

കെ. എം. എൻ. നമ്പൂതിരി, U. P. C.,
ഒളമതിൽ

കേട്ടതില്ലെന്നോ കഷ്ട! -
മിനിയും, മാതാവിന്റെ -
യാർത്തനാദത്തിൻ ശബ്ദം
വീരപുത്രരേ നിങ്ങൾ ?
അമ്മതൻ പാതിവ്രത്യ -
ഭോഗമോ വീരന്മാരാം
നിങ്ങൾ തൻ നികടത്തിൽ -
സ്സഹിജ്ഞാൻ കഴിയുന്നു !
അണിയൂ പടച്ചട്ട; -
യെടുക്കൂ തോക്കും വാള; -
മണയൂ പടനിലം -
കാഹളം മുഴങ്ങുന്നു.
പനിനീരലരിനാൽ
വന്ദ്യമാം മുദ്രകരം
വീരയില്ലൊരിക്കലും
തോക്കിൽ കരേറുമ്പോൾ.
ആഷ്ഭാരതത്തിന്റെ
മണ്ണാണി; തദ്യുക്തിക -
പുഷ്യരാഗമീ ജല -
രാശിതൻ സമ്പത്തത്രേ.
ആഷ്ഭാരതത്തിന്റെ
സപാതന്ത്ര്യമിതു കാക്കാ -
“നേഷ്യതൻ പ്രകാശ”ത്തിൻ
നാളങ്ങൾ പതരുന്നോ ?

ഏതായാ ഭഗവാനു-
ദേശം

ഉണ്ണാതെ; യുദ്ധംതെ
പേരനോവനഭവി-

ചുല്ലിനാമിതു നേടി ?

ഇന്നു നാം മരക്കക

ഭിന്നിപ്പും കലഹവും;
ധന്യമാമൈകൃത്തിന്റെ
മഹിമാവോർമ്മിക്കുക.

ഇന്നു നാമിന്ത്യക്കാരാ-

ണിന്ത്യക്കാർ മാത്രം; ബാഹ്യ
ധന്യമാം വെന്നിക്കൊടി
നാട്ടിയ നാട്ടിൻ മക്കൾ

പാരതന്ത്ര്യത്തിൻ ഗാഢ-

ലോഹശ്രംഖല, വെറും

സ്നേഹവായ്യിനാൽ രാകി-

മുറിച്ച നാട്ടിൻ മക്കൾ

കേട്ടതില്ലെന്നോ കഷ്ട !-

മിനിയും, മാതാവിന്റെ-

യാർത്തനാദത്തിൻ സ്വപനം

വീരപുത്രരേ നിങ്ങൾ ?

II

‘പഞ്ച ശീല’ത്തിൻ തത്പരമൊപ്പിട്ടുകയാൽ; തോക്കിൻ-

കാഞ്ചികൾ വലിയുണ്ണാം, വഞ്ചകർക്കെതിരായി.

നിച്ഛലമഹിംസതൻ സംഗീതമൊഴുകിയോ-

രിച്ചെരരാജ്യം വീര ഗാനമിന്നുതിർക്കട്ടെ !

തച്ചോളിയൊതേനന്റെ രക്തവും, ചൈതന്യവും-

മിച്ചെരനാടിൻ സിരയ്ക്കുള്ളിലുടൊഴുകട്ടെ !

പാടത്തു കൈക്കോട്ടേന്തി മണ്ണിനെ ജയിച്ചുകൈ

വാടുമോ വിറയ്ക്കുമോ കേവലം തോക്കേതുന്വോരം ?

കാടത്തും ഉളമ്പുന്ന പാത്രമിടയ്ക്കുമ്പോൾ
ഗാഢമാ,മിരുമ്പിന്റെ ഭണ്ഡിതു പൊട്ടിടുമോ ?
ഭാരിദ്ര്യപ്പിശാചിനെ കാടുകേറിയ കര-
മീരണഭൂമിത്തോറു താഴുവാൻ പോകുന്നില്ല.

കേൾക്കുവിൻ മാതാവിന്റെ
ഭീനരോദനം നിങ്ങ-
ളോർക്കുവിൻ കർത്തവ്യങ്ങൾ
വീരരാം യോഗാക്കളെ !
ഭാരതമാതിൻ മക്ക-
ളാണനാം; 'മഹാത്മാ'വിൻ
ധീരരാം പിൻഗാമികൾ,
ബുദ്ധന്റെ കുടുംബക്കാർ !

III

ഇല്ലൊ;രിയ്ക്കലും പതറാത്തതാണീനാടി;തിൻ
പല്ലവി കേട്ടിടും നീ പോകാത്തതത്യർത്ഥം !
യുദ്ധവൈമുഖ്യംപുണ്ടു മടങ്ങും കിരീടിയിൽ
ബലവൈരിയെ വെല്ലാൻ പ്രേരണ ചെയ്യത്തിയ
കൃഷ്ണദേവനെപ്പൊറു ഭാരതം മറക്കുമോ
ദൃഷ്ടതയ്ക്കു തിരായിത്തൻകരമയർത്തുവാൻ ?
ശത്രുവിനെതിരായി മുവേഴുപ്രാവശ്യമീ-
യാഷ്ഭാരതം സവ്യം ചുറ്റിയ മഹാത്മൻ;
ഭാഗ്ഗവരമൻ തീർത്ത നാടിന്റെ സന്താനങ്ങൾ
തീർക്കാതെ വിട്ടേയ്ക്കുമോ നിങ്ങൾതന്നഹങ്കാരം?

കേട്ടതില്ലെന്നോ കഷ്ട !-
മിനിയും മാതാവിന്റെ
യാർത്തനാഭത്തിൻ ശബ്ദം
വീരപുത്രരേ നിങ്ങൾ ?

ഭാരതമാതീൻ മക്കെ-

ഉറങ്ങുന്നു; മഹിംസ തൻ

പാൽ കുടിച്ചമരതപം-

സിലിച്ച ധീരോദാത്തർ.

ആരമില്ലിവിടത്തിൽ

ക്ഷീണിതർ; അഖിലക-

ഉരമില്ലിന്ത്യാനാട്ടിൽ

ധീരരാണെല്ലാവരും.

ഇന്നു നാമൊന്നിടുക,

തോക്കെടുക്കുക; നിറ-

കണ്ണുമായ[ം] വിളിയ്ക്കുന്നു

മാതാവു സമീപത്തിൽ!

IV

സ്ഥാൻസിതൻ ധൈര്യം കോലം സ്രീകളാണിവിടത്തിൽ,
“പഞ്ചാബിൻ സിംഹ”ത്തിന്റെ പുത്രരും പുരുഷന്മാർ
ഏന്തിനുവിരയ്ക്കണം തോക്കെടുക്കുവാൻ; നോക്കൂ
വെള്ളതുകുന്നു “മധുരപ്പതിനേഴിൻ പെങ്ങരും”.†

നിർവൃതി

പി. എസ്. ഉണ്ണി, II B. Sc.

മോണിക്യുപ്പൊന്നുമായ പഞ്ചമിയെത്തിയാ-
മൂവന്തിപ്പെണ്ണിന്റെ മാറിൽ ചാർത്താൻ.
ആ നീലപ്പന്തലിലപ്പരകന്യമാ-
രീണത്തിൽ കിന്നരരാഗമാർന്നു.

എന്നാത്മവീണയിലികിളി പാകവാ-
നിന്നു കിലുങ്ങിയാക്കൈവളകൾ,
മുഴുവിക്കാരങ്ങൾ കാതിലൊഴുകുന്ന
സ്തിഷമാം നൃപുരാരാവരാഗം.

ഈ രാസലീലയിൽ ചുംബനമേല്ക്കുവാ-
നാശകൾ പുഷ്പിച്ചു കാത്തിരുന്നു
എന്തിനോ വേണ്ടിക്കൊതിച്ചിതേ മോഹമി-
ന്നാരെയോ കാത്തു മധുവൊരുക്കി.

തിങ്ങുമപാരതയാൻള്ള വീഥിയി-
ലിന്നു പറന്നെന്റെ പൊൻകിനാക്കൾ,
നിർവൃതി തൻ മടിത്തട്ടിലുറങ്ങുവാൻ-
പാറുന്നു വെള്ളിലുറവകൾ പോൽ.

ധനുവിലെ പുലരിയാൾ തട്ടിയുണർത്തിയ
കളിരിളം കാര്യ പറഞ്ഞുതന്നു :

ആകാശ ഗംഗ തന്നാക്കളിവിട്ടിലെ-
വാടാത്ത വള്ളിക്കുടിലിലൊന്നിൽ.

ഒരു കൊച്ചു റാണിയെപ്പോലവൾ മേവുന്നതും-
തളിരട്ട യൗവ്വനമെത്തമേലെ.

വീണടിഞ്ഞീടു നീ ശപ്തവികാരമേ!

ദൂരവിഷാദമേ വിസ്മൃതിയിൽ !!

ആരകതഗണ്ഡയായ്, മുശലയായ് ബന്ധുര-
ശ്രീതിരണ്ടീടുനൊരാസ്യവുമായ്.

ചേലിൽ ഞാൻ കാൺകവേയ്ക്കളിയിട്ടെത്തിനാൾ
ചാപല്യമെന്ന ഗ്രസിക്കുവാനായ്!

പൊള്ളിപ്പും വേദന മാമകാത്മാവിൽ വ-
ന്നള്ളിപ്പിടിച്ച ഹാ നോവിച്ചപ്പോൾ.

പുൽക്കൊടിയായി ഞാൻ ശോകത്തിൻ തള്ളലിൽ-
തൽത്തൂമ്പിൽ മുറീത്തളിഞ്ഞു ബാഷ്പം.

കരളുടിക്കവേ വിറയാൻ കണ്ണമെൻ-
തലതാഴ്ന്നിന്നു ഞാൻ ഭീനനായി.

അതുമാത്രമന്ത്യമെന്നാശയെന്നു ഞാ-
നോതിയൻ ഹൃത്തുമാറിഞ്ഞിടാതെ.

പ്രേമത്തിൻ കോവിലിൽദ്രേവതയായ് നിന്നെ
മാമക സ്വപ്നം ഹാ കണ്ടിരുന്നു.

വിറയാർന്നു നീട്ടിയെൻ ഹൃദയചഷകം ഞാൻ
നിർവൃതി നീയന്നണഞ്ഞതില്ല.

ഗദ്ഗദ്വാജ്ഞ വിതുമ്പിയെന്നാത്മാവു-
മദ്ഗത ശോക വിഷാദമെല്ലാം.

ഇല്ല വിഷാദം നീ കൈകൾ നീട്ടീടുകി-
ന്നെല്ലാം മറന്നു ഞാനാശ്ശേഷിക്കാം.

ഈ മണിത്തേരിലിന്നോവേ സൗന്ദര്യ-
ധോരണിയേകന്നിതഞ്ജലികൾ.

കൺമുനനിൽ കാണുന്നു നാകാനുഭൂതികൾ-
നൈമിഷികത്വം വെടിഞ്ഞിതല്ലോ!
ഇപ്രേമമേകം തെളിച്ചത്തിലൂടെ ഞാ-
നെന്നതു നീൻ ലതാമണ്ഡപത്തിൽ.

നീ പാനപാത്രത്തിൻ മുന്തിരിച്ചാരമെ-
ന്നാശതൻ കോവിലിൽ കൈത്തീരിയും.
ഇത്തരി നീലനിലാവെൻ നിശയിലും
മുത്തണിക്കൈകളാലേകിയല്ലോ!

പാടലമോഹനമാളുട്ട ചുണ്ടിതി-
ലൂറിയൊരു കൊച്ചു മന്ദഹാസം.
നൂറുകിനാക്കൾക്കു മുക്തിയെ നേരവെ
വേരറെൻ ഹൃത്തിൽ വിഷാദലേശം.

നാദപ്രണവവിലീനമാത്മാവിനെ-
പ്പോലെന്റെ ചേതന നിർവൃതിയിൽ.
കണ്ണീരിലാർദ്രമാം പുഞ്ചിരിയേകിയ-
ന്നെല്ലാം മരണതു തലചരിയ്ക്കും.

അന്നെന്റെ മോഹങ്ങൾ മുക്തമായുത്തീരവേ-
യെന്നുമുലാവുമീ വിൺതലത്തിൽ.

എന്നിലെയെന്നെ ഞാൻ നിന്നിൽ ദർശിയ്ക്കവേ-
യെന്നാത്മാവിന്നു കൃതാർത്ഥമാവും!!

സൃഷ്ടിസങ്കല്പം -

പി. ധർമ്മദാസ്, P. U. C. I

വകലോൻ മന്ദം മന്ദം മറയാൻ തുടങ്ങുന്നു,
വകലിൻ പരിഭവമംബരെ തങ്ങിടുന്നു.

പാലസ്തിൻ നദിയുടെ തീരത്തിലതാകാണ്ടും,
ജാലികന്മാരെല്ലാരും വെറുകയ്യായ്നില്ക്കുന്നു.

നിസ്സേജരാകുന്നല്ലൊ മുക്കവക്കടുംബങ്ങൾ,
നിശ്വാസമല്ലാതൊന്നും കിട്ടിയില്ലവർക്കിന്നും.

കടലിൻ കരയിലായുഴറും മിഴിയൊടു—

മിടറുംകണ്ണത്തോടുമാനഭസ്സിനെ നോക്കി,

നന്നത്തുഭാരംതൂങ്ങും വലകൾ താങ്ങിക്കൊണ്ടും

പിന്നത്തെ വിനയോത്തു മുകരായിരിക്കുന്നു.

വീശിവീശിയീക്കൈകൾ കഴഞ്ഞു, പക്ഷെ, കൊച്ചു

*“മീശയാൻ”പോലും കാഴ്ചകാണുവാൻ കണ്ടീലല്ലീ.

ആശതന്നൊടുക്കത്തെ കണ്ണിയുമിതാപൊട്ടി,

ഈശനെഗതിയുള്ള പാവങ്ങൾ! നിരാലംബർ!!

കുങ്കമപ്പൊടിവാരിച്ചിതറി സായംസന്ധ്യ,

ശങ്കപുണ്ടതുംനോക്കി മുക്കവരൊന്നായ്നിന്നു.

അങ്ങൊരുതേജപുഞ്ജം കാണുമാറായി, കണ്ണു—

മഞ്ഞളിക്കുകയായി, കൈവിരൽ ചൂണ്ടി ചിലർ.

കൊച്ചുല താളം മീട്ടു മാമണൽപരപ്പതി—

ലച്ഛസുന്ദരമായ പാദങ്ങൾ കാണാകുന്നു.

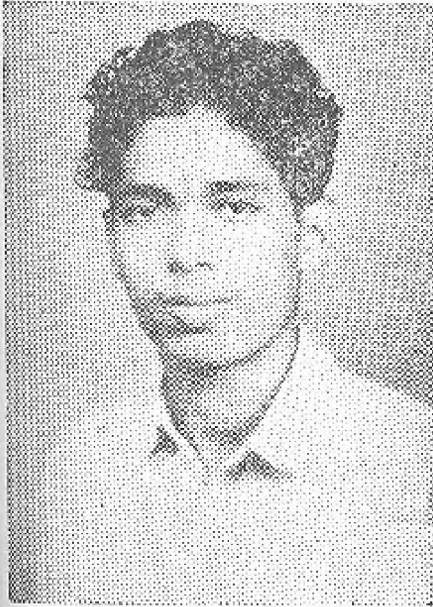
അഴലിൻനിറമാൻ നീണ്ടവസ്രവൃംതാങ്ങി—

ആഴി തൻ തീരത്തിലായ് നീങ്ങുവതാരാണാവോ?

തേജപുഞ്ജത്തെ ചൂണ്ടി കൈവീരലുയർന്നല്ലോ,
തേജസ്വി സസുസ്തിതമടുക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.
“ദേവനാണതു യേശുദേവനാ”ണേകസ്വര
മേവരിൽനിന്നുംപൊങ്ങി കൈകൾമൊട്ടുകളായി
ആയിരം നയനങ്ങളുയർന്നു പ്രതീക്ഷയോ—
ടാമണൽ തട്ടിൽ കാൽമുട്ടുന്നിക്കൊണ്ടുവർന്നിന്നു.
കൈപൊക്കി കർത്താവുവർക്കാശിസ്സുനല്ലി, ദിവ്യ—
ചൈതന്യമാൻതാമണൽത്തീരവും ജനങ്ങളും.
കല്പിച്ചു ദിവ്യൻ; “നോക്കിനില്ലുവതെന്തെ, കൈക—
ളല്ലതിക്കട്ടെ വല വീഴട്ടെ പുഴയിങ്കൽ
കറങ്ങിക്കറങ്ങിയമീൻവലയൊന്നായട്ടെ”,
കടലിൽ കയത്തിലേക്കുക്കോടെ കതിച്ചെത്തി.
കാരിരുമ്പൊക്കുംകൈകളാവല വലിക്കുമ്പോൾ,
കാണുമാറായി വെള്ളിമീനുകൾ! പിടിക്കുന്നു.
പുഞ്ചിരി പുണ്ടു യേശു ചൊല്ലിനേ: “നീ മർത്യന്റെ
സന്തോഷമാണീ സൃഷ്ടിസങ്കല്പമെല്ലാമെല്ലാം”.

ത ക ന് സ പ പ്ല ങ്ങ ട

രാജൻ, കൊളത്തം, Final B. Sc.

അമ്പിളിച്ചോലയിൽ മുങ്ങിക്കളിച്ചു പൊൻ-
 ചെമ്പകപ്പക്കര ലസിച്ചരാവിൽ
 അങ്കണത്തെമാവിലാഭ്യത്തെ മാനുക്ക-
 ളെല്ലാം മറന്നു ചിരിച്ചനാളിൽ.
 കുഞ്ഞാരാക്കരുവികളവർ ചെല്ലച്ചില്ലയിൽ
 സപ്തപ്രപഞ്ചം രചിച്ചുനിന്നു.
 “സ്നേഹിപ്പതില്ലയോ നിന്നെ ഞാൻ ജീവൻ-
 ജീവനായോമലേ; ജീവിതത്തിൽ
 നീമതി; നീമാത്രമെന്റെ വെൺതാരമേ
 റാണിയാ” യാൺകയിൽ ചൊന്നുമെല്ലെ.

കാവ്യംകുറിയും മധുരാനുരാഗത്തിൽ
 നാണിച്ചു നിന്നുപോയ് പെൺകുരുവി.
 ഏതൊരു സപ്തീയ വാചാലമുകത!
 മൺജുളമാമുഷ: സന്ധ്യയോ നീ!
 ഏതൊരു നാകീയ രാഗവിലോലത
 തളളിത്തുളമ്പുന്നു കാട്ടുപൂവേ!

കണവൻ കുരുവിയെ നോക്കി മയക്കം
 കവിത തുളമ്പും കണ്ണുകളിൽ
 കവിളിൽ, ചുണ്ടിൽ മധുരാനുരാഗത്തിൽ
 വിരിഞ്ഞുനിന്നു സപ്തപ്പങ്ങരും
 ഒരുനോട്ടത്തിലുലഞ്ഞു ചിരിച്ചൊരു
 മഴവിൽക്കൊടിയുടെ ചന്തത്തിൽ...
 ലഹരി പിടിച്ചവനറിയാതറിയാ;—
 തവളിൽ സപ്തമൊതുങ്ങുന്നോ ?
 കത്തും ദാഹമടക്കാനാവോ
 മുത്തും ചാർത്തി ചുണ്ടിണയിൽ

 മയങ്ങിവിട്ടു തേക്കനി തിന്നാ-
 കുരുവിപ്പെൺ; പൂക്കിങ്ങിണിയിൽ

ഒരുകോപ്പ വീഞ്ഞിന്റെ ലഹരിയിലവസാന-
മധരങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു !
മധുരിയ്ക്കുമൊരു കൊച്ചു സ്വപ്നത്തിലേറിയാ-
നിനവുകൾ കോരിത്തരിച്ചു !
മണിവിണമീട്ടി തന്നണിവിരൽ തുന്വിനാൽ
മധുരാനുഭൂതികൾ മെല്ലെ !

പൊങ്ങിപ്പറന്നുപോയാൺകരുവി, തിങ്കളിൽ
ചക്രം ചലിയ്ക്കുന്ന നീലവാനിൽ,
സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു വന്നീമണ്ണിലെത്തിയ-
തല്ലയോ? താരിളം തെന്നൽ വീശി-
വീണറങ്ങീടുന്ന സ്വപ്നതലങ്ങളിൽ
പ്രേമാനുഭൂതികൾ വീണമീട്ടി.

മാഞ്ഞുമാഞ്ഞുവിളി വിണ്ണിൽ ലയിക്കവേ
കാറ്റിന്റെ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രമോതി :

“പൂവേ തുലയുന്നു നിൻമോടി നാളെ നീ
വീണപൂവായിക്കരിഞ്ഞുപോവു
ഏന്തിനീ നാട്യം പരിഹാസമെന്തിനു
ചിന്തിക്കെന്നോമനക്കൊച്ചു റാണി ”
പൂമരച്ചില്ലയിലൊരുകിളിയപ്പോഴു-
മാരെയോ കാത്തു കിടന്നിരുന്നു.

.....

അക്കരെക്കുന്നിന്റെ മാറിൽ വെളിച്ചത്തിൽ
പിഞ്ചുക്കുഞ്ഞൊന്നു പിറന്നു വീണു.
ചോരയിൽ കൈകാൽ കുടഞ്ഞുവളംഭൃമാ-
യിലോകം നോക്കിക്കരഞ്ഞുപോയി.
ആരു നീ മായികേ, എത്ര സ്വപ്നങ്ങൾ നീ
വീശിയ വാളേറു വീണുപോയി.

പുത്തകിനാവുകൾ
വാടും കരളുമായ്
കാത്തിരുന്നക്കൊച്ചുപക്ഷി!

മുറഞ്ഞ തൈരമാവിൽ
താരകൾക്കൊപ്പം, ഹാ
കണ്ണൻ്റെ തുകിയാപ്പേട!

ചക്രവാളത്തിനു-
മപ്പുറത്തെത്തുന്ന
ശബ്ദത്തിലക്കിളി പറടി!

“നാഥാനിയ്യെങ്ങുപോ-
യറിയൊതെ, യെന്നെയി
ലോകത്തിലിട്ടേച്ചു ഭൂരേ!”

.....
.....
.....

കരളരക്കണൊര
കുരുവിതൻ ഗാനത്തിൽ
കരയാത്ത കണ്ണുകളില്ല!

കനം കമിയ്ക്കമാ
കുരുവിതൻ കഥകേട്ടു
നനയാത്ത മാനസമില്ലാ!

THE PITIFUL DREAMER

P. V. RAJGOPAL.

WHEN I close my eyes in broad daylight and dream
I see only marble fountains, hundreds of them
Spouting purple water. Why purple water I do not know
I've asked those who are experts at dreams and dreamers
The meaning of this. But each gives a different interpretation
Thereby showing that none can really decode a dream
But I was rather impressed with one explanation — that
Given by an expert who looked a Biblical figure
Who had just strayed into our century. He said that
Every fountain conceals a slain Adonis and the water
Of the fountain mixes with his unpolluted blood
And gushes out to add colour to the garden. But then
Why resurrect dear Adonis and slay him in every fountain
That springs upon earth. And why should I be singled out
as the cursed dreamer?

❦ തീർത്ഥയാത്ര ❦

മേപ്പയൂർ കുഞ്ഞമ്മട്ട്, I B. Sc.

i

പുണ്യതീർത്ഥം കഴിഞ്ഞുഞാൻ ഗംഗയെ-
 പ്പൽകിയെത്തിയിക്കേദാരഭൂവിൽ
 നീലക്കായലിന്നിക്കിളിപാകിയി-
 ന്നേലക്കൊടിന്നു° രോമാഞ്ചമേകി;

മാരിവില്ലിൻനിറമാർന്നു°നർത്തന-
 മാടും മാലാഖമാരുടെ നാട്ടിൽ,
 ഭാരതത്തിൻ ചരിത്രംതിരുത്തിയ
 വീരശൂരർ പിറന്നൊരിമ്മണ്ണിൽ;
 വഞ്ചകരാം പറങ്കികൾ തോരൊര-
 ക്കാഞ്ചനാങ്കിതമാം മലബാറിൽ,
 വേലുത്തമ്പിതൻ പൊന്നുടവാളിൻ
 'ത്വയിൽ' 'ത്വയിൽ' നാദം മുഴങ്ങിയമണ്ണിൽ,
 അങ്ങു° മഞ്ഞണിമാമലതാണ്ടിത്താ-
 നിങ്ങണത്തെ കഥപറയുമ്പോൾ
 വീരശൂരരാം നിങ്ങളിലിന്ത്യതൻ
 വേദനകൾകുറിക്കൊള്ളമെങ്കിൽ
 തീർത്ഥയാത്ര ഫലപ്രദമാവുമെ-
 ന്ന(ത്മനകൾ ചെയ്യിക്കൊള്ളമെങ്കിൽ!)

ii

അന്നുഞാനരംഭിച്ച തീർത്ഥയാത്രയിലെന്റെ
 കണ്ണിണ നനയിച്ച കഥകൾ കേട്ടും കണ്ടും,
 വന്നിതിന്നാട്ടിൽ പുത്തൻ കൈത്തിരികത്തിയ്ക്കുവാ-
 നിന്ത്യതന്നാത്മാവിലെ നീറലിന്നൊപ്പീടുവാൻ !

കാളരാത്രിയാണെന്നെൻ ഭാരതാംബയെ ചൂട-
 ചോരയിൽ കുളിപ്പിച്ചു ദർദ്ദിനം—മായുന്നില്ല ;
 കരളിൽ പേടിപ്പിടും പിത്രങ്ങളെത്തന്നോ-
 രിരവിൻ പേക്കോലങ്ങൾ ചീനർതൻപടക്കോപ്പം !
 വെടിയുണ്ടകൾ—ചീരദം വിഷപ്പാമ്പുകൾ—ചീനർ
 തുടരത്തുടരതരീയുണ്ടകളൊഴിച്ചപ്പോൾ,
 കൂരിരുട്ടിനെ മുറിച്ചിരവിൽ വെള്ളിപ്പാമ്പിൻ
 വീരരേഖകൾ വരച്ചരികൾ മുന്നേറുമ്പോൾ,
 അമ്പരന്നില്ലെൻ നാട്ടിൻ ധീരരാം ജവാന്മാര-
 നമ്പരന്നില്ലെന്നൊട്ടും ഭാരതാംബതൻ മകൾ !!
 അന്നു ഞാൻ തുടങ്ങിയിത്തീർത്ഥയാത്രയെൻ നാട്ടി-
 ലെന്നുടെ ഹൃൽസ്സന്ദങ്ങളറിയാനറിയിക്കാൻ !
 കാവിയും, കവിടിയും, മലയുമില്ലെൻ മാറി-
 ലീവിശാലമം മണ്ണിലൂടെ ഞാനലയുമ്പോൾ.
 കാതുകൾ തുറന്നു ഞാൻ കേൾക്കുവാ,നെൻനാടിന്റെ
 ചേതനപാടും സമരജ്ഞ ഗീതങ്ങളെ !
 മിഴികൾ—നനവുള്ള—മിഴികൾ തുറന്നു ഞാൻ
 മികവുറ്റൊരൻ നാടിൻ ചലനം കാണാനെന്നും !

മഞ്ഞണിഞ്ഞാരാവെള്ളിമലയിൽ കൈലാസത്തിൻ
 മത്സ്യമലർമണ്ണിൽ നിന്നുഞാനാരംഭിച്ചു ;
 തിരമാലകൾ കന്യാദേവിതൻ പാദങ്ങളിൽ
 നരയാം വെള്ളിപ്പുകളപ്പിടും സായാഹ്നത്തിൽ,
 ചെന്നുഞാനെത്തുംവരെപ്പറയാൻഞെൻനാടിൻ
 ചിന്തകൾ വഹിയ്ക്കുമെൻ ചേതനക്കേരക്കായും.
 ദില്ലിയിൽ ചെങ്കോട്ടതൻ മുകളിൽ പാറിപ്പു-
 ന്നല്ലസിക്കമക്കോടിയ്ക്കുവേശംപകരുവാൻ,
 വെണ്ണിലാവിലെക്കുവ്യമാഗ്രതൻ 'താജിൻ' മുറ-
 ത്തിത്തീരി നേരംനിന്നെൻ നാടിനെപ്പകഴുവാൻ,
 രാജംഖട്ടിലെട്ടിവ്യക്ഷേത്രമണ്ഡപത്തിന്റെ
 ചാരത്തായൊരുള്ളിക്കണ്ണനിർപൊഴിയുവാൻ,
 മാരിവില്ലകൾ മിന്നും നാകമക്കുശ്ശീരത്തിൻ
 'ഷാലിമാറ' ദ്വാനത്തിൽ തെല്ലിടയിരിയുവാൻ,

പഞ്ചാബിലണക്കെട്ടിൽ വൈദ്യുതപ്രവാഹത്തിൻ
 പിഞ്ചിളം കരങ്ങളിൽ മുത്തമിട്ടുണത്തുവാൻ,
 മാമാങ്കമാടം നാട്ടിൽ, ചേരമാൻ പെരുമാളിൽ
 വീരകേരള നാട്ടിൽ, ഞാനലഞ്ഞിടുന്നേരം,
 അറിയും നാട്ടിന്നോരോ ചലനങ്ങളും, വീണ്ടു-
 മറിയിച്ചിടും നാടിൻവിളിഞ്ഞാനോരോ പേർക്കും :
 “ ഭാരതം വിളിയ്ക്കുന്നു, വീരരേപൊരുതുവാൻ
 ധീരമായടരാടാൻ ചീനരേത്തുരത്തുവാൻ ”

iii

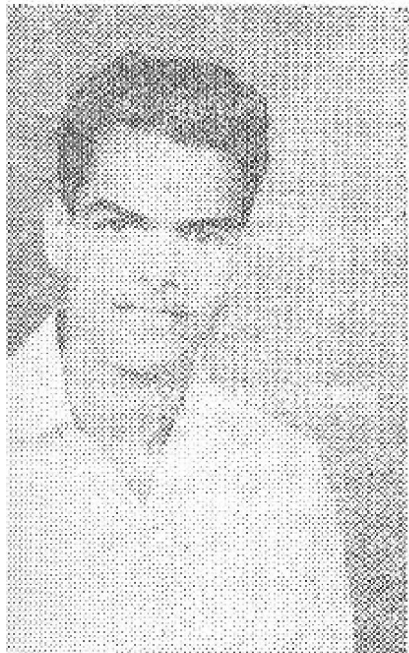
കണ്ണനീരിൽക്കുതിന്നൊരെന്നിന്ത്യതൻ
 മണ്ണിൽപ്പുത്തൻ വിളവെടുത്തിടുവാൻ
 പൂക്കൾ വാടിക്കൊഴിഞ്ഞൊരീ വാടിയിൽ
 വീണ്ടും തെച്ചികൾ, മുല്ലകൾ പൂക്കുവാൻ,
 ഭാരതാംബതൻ മാറിൽപ്പുതിഞ്ഞൊര-
 ചേരപ്പാടുകൾ (കണ്ണനീ) രൊപ്പുവാൻ,
 മഞ്ഞണിഞ്ഞൊരാമാമലയ്ക്കുപ്പുറ-
 ത്താഞ്ഞടിയ്ക്കും കൊടുങ്കാറ്റിലിന്ത്യതൻ ;
 കൈത്തിരികൾ കെടാതെ കത്തിയ്ക്കുവാൻ,
 പൂത്തിരികൾ കൊളുത്തുമെൻ കയ്യുകൾ !!
 തീർത്ഥയാത്ര തുടരുകയാണു ഞാ-
 നത്ഥനകളുമേന്തിയിന്നാടിതിൽ,
 ഭാരതത്തിൻ ചരിത്രംതിരുത്തിയ-
 വീരകേരള മക്കളുണരുവാൻ.

TOWARDS THEISM?

P. V. RAJGOPAL

THE other night I watched a lizard creeping
groggily on my indoor aerial
How it reminded me of a Georgian girl wire-walking
In a Russian circus that came to town some years ago !!
She was far from groggy though, in red velvet tights
And chiffon blouse with a Japanese umbrella to steady her.
At that time Stalin ruled her land and how !!
She was so exotic, so sedate and so maidenly
And I a youngster then, buttonholed her near a cage
Where a Polar bear sat amidst some chunks of ice.
I smiled a boyish smile and asked her name
In the language of the Anglo-Saxons who ruled us then.
She smiled back as the Georgians do I ween
Exposing the top row of pearl white teeth the while
She bit the centre of her upper lip and said
“Rada”. I laughed (and that was boyish too) and whispered
“That sounds very much like a Hindu name
The beloved of Krishna in Brindhavan days”
She asked me mine and when she heard it, said
“Alas! why of all names that? In our Soviet land
That name is banned since we did away with Tsars”
She produced a large caramel from her pocket
Embroidered with fleur-de-lis, and broke it with
Her stubby fingers into two, and gave me half
And sucked the other half herself.
We giggled — she and I and she cooed ‘goodbye’
As she romped away to a little tent close by.
“Goodbye” — that means God be with you
Does that also mean that the Russians believe in God?

* യ ട ട ട ട ട !

യു. കലാനാഥൻ, B. Sc.
(പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥി)

കിഴക്കൻ, സ്വർഗ്ഗീയാനഭരണത്തിൽ ശൂന്യാകാശ-
കുപ്പലിൽ, ഗോളം ചുറ്റിക്കൊണ്ടും നിമിഷത്തിൽ-
വക്കിലുടലിമാനജംഭിത മെന്നാത്താവിൻ-
വിസ്മൃത നയനത്താലുഴിയെ യുഴിഞ്ഞപ്പോൾ,
പഞ്ചവത്സരയാഗാശപാടങ്ങൾ കളമ്പടി-
നെഞ്ചകം കുളിപ്പിച്ചൊരിത്യയെക്കണ്ടു താഴെ!

യന്ത്രശാലകൾ തോരം സർഗ്ഗശക്തിതൻ ദിവ്യ-
മന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലി, വേപ്പിൻ തുള്ളികൾ ഹോമിക്കുമ്പോൾ ;
ഉദ്ഗമിക്കുമായുരപടലം, പ്രയത്നത്തിൻ-
ദിഗ്ജയക്കൊടിക്കൂറ്റം നാട്ടുകയല്ലിവിണ്ണിൽ ?
ഇന്നലെയാളും നാടിൻ ജീവനെ വിറപ്പിച്ച-
വൻനടികളെക്കടിഞ്ഞാണു പിടിച്ചുടക്കവേ,
മർത്ത്യയന്തത്തിന്നഭിമാനമാ, യ പഞ്ചല-
ശക്തിദുർഗ്ഗമാ, യണക്കെട്ടുകളുയന്നില്ലേ ?....
കൂരിരുൾ തിങ്ങിക്കെട്ടിക്കൂടിയ, യുഗത്തിൻറെ-
മാറിനെപ്പിളർന്ന വൈദ്യുതകിരണങ്ങൾ-
കൺമിഴിക്കവേ, ജീവചൈതന്യമീനാടിൻറെ-
കൺകളിലുണർപ്പിൻറെ കണ്മഷിയെഴുതുന്നോ ?....
വേദന നിറമൂട്ടി, നിത്യസത്യങ്ങൾക്കെൻറെ-
ചേതന മഹത്വത്തിൻ ഭാവഭദ്രത നല്ലേ,
ചിന്തകളാറ്റാടത്തിൻ മുന്തിരിച്ചാറിൻ, രാഗ-
തന്ദിലകളായ് നീന്തിക്കേളിയാടുകയായി !....

(* 1962-'63ൽ Planing Form-ന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയ കവിസമ്മേളനത്തിൽ സമ്മാനം നേടിയ കവിത.)

മർത്യഭാവനയുടെ പൊൻമണിത്തേരിൽ, പക്വ-
വർത്തിയാം ശാസ്ത്രശാസ്ത്രസിദ്ധിയല്ലസിദ്ധന്മാരും,
തീമണലരണ്യത്തിൻ നെഞ്ചിലും വസന്തത്തിൻ-
പുമയ ചുരത്താനോ, കാലത്തിന്നടിമത്തം?....
പിന്നിട്ട സംസ്കാരത്തിൻ സ്തനങ്ങളിലെല്ലാം
തങ്ങിനിന്നൊരാശാന്ത വിപ്ലവ ധ്വനികളിൽ,-
ഏതുമേലുൽകൃഷ്ടാദർശോക്തികൾ തുടിക്കുന്ന-
നിത്യരൂതനതപത്തിൻ കാൽച്ചിലമ്പൊലി കേട്ടു!....
പകലിന്നന്തഃപ്പുര വാതിലും ചാരി, മന്ദ-
മകലും കിനാവിന്റെ ധീരവാദനംപോലെ,
പരിവർത്തനത്തിന്റെ ശില്പികളെങ്ങും, ശ്രീമ-
സ്തംഭസൈന്യഭഗം കൊത്തിവെക്കുമീ മുഹൂർത്തത്തിൽ,
രോമാഞ്ചമുറക്കൊണ്ടെങ്ങും ഭംഗിയിൽ തുണാങ്കര-
രോമങ്ങൾ നിവർത്തന നിവൃത്തിക്കൊടുവു ഭൂമി!
നീലനിർമ്മല, കൂലംകുത്തിവെൺനര കോർക്കം-
മാല, സൈകതഭൂവിൻ മാർത്തളിലർപ്പിക്കുമ്പോൾ,
ചുണ്ടിലെ ശ്രംഗാരത്തിൻ ചുംബനസുധ, പൂവിൻ-
ചെണ്ടിലർപ്പിപ്പാൻ വെമ്പിപ്പവനൻ തിരക്കുമ്പോൾ,
ഭാവിയെ, പാരിപ്പറന്നെത്തിനോക്കുമാ, വെള്ള-
പ്രാവുകൾ സമരധാന സന്ദേശം പരത്തുമ്പോൾ,
മാനവ പ്രഭാവത്തിൻ യോഗവാജിയെക്കെട്ടാൻ
വാനവരാജേന്ദ്രന്റെ സർഗ്ഗസിദ്ധികൾക്കോമോ?....
കല്പന, സ്വർഗ്ഗീയാനുഭൂതിതൻ, ശൂന്യാകാശ-
കല്പലിൽ, ശോഭം ചുറ്റിക്കൊണ്ടും നിമിഷത്തിൻ-
വക്കിലു, ഭീമനജംഭിതമെന്നാത്താവിൻ-
വിസ്മൃത നയനത്താലുഴിയെഴുതിനരപ്പോൾ,
പഞ്ചവത്സരയാഗാശാപങ്ങൾതൻ കുളമ്പടി-
നെഞ്ചകം കുളിർപ്പിപ്പൊരിന്ത്യയെക്കണ്ടു താഴെ!!